Urzędówka
Starostwa Pszczyńskiego.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz trzyłamowy lub jego miejsce 0,25 zł., z obcych powiatów 0,30 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: za część urzędową sekretarz Tulaja. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Nr. 8. Pszczyna, dnia 24. lutego 1934.

Część urzędowa.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE
NA POWIAT PSZCZYŃSKI
W PRZEDMIOCIE USUWANIA ZWŁOK ZWIERZĘCYCH I MIĘSA NIEZDATNEGO DO SPOŻYCIA.

Na mocy § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z 11 marca 1850 r. — Zb. U. str. 265 — oraz § 142 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. — Zb. U Pr. str. 195 — jako też na mocy ustawy o usuwaniu zwłok zwierzęcych z 17 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. str. 248) zarządza się niniejszem za zgodą Wydziału Powiatowego z dnia 18. stycznia 1934 r. co następuje:

§ 1.

Wszystkie konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnie, owce i kozy padłe, lub zabite, które okażą się przy badaniu jako niezdatne do spożycia ludzkiego powinny być oddane rakarni celem nieszkodliwego usunięcia o ile §§ 4 — 6 nie postanawiają inaczej. Zwłoki zwierzęce powinny być oddawane z wszystkich miejscowości Powiatu Pszczyńskiego rakarni w **Zawadzie.**

Każde inne zużycie, jako też wogóle nacinanie i otwieranie zwłok zwierzęcych, jako też każdy inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia oznaczonych zwłok zwierzęcych (§ 1) jest zakazany.

Zwierzęta zabite jako też dobite i ubite na rzeź, a uznane w całości jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi ze zwierzętami padłemi i winny ze skórą być oddane za opłatą ustaloną osobnem rozporządzeniem odszkodowania.

§ 2.

O każdem zabiciu, dokonanem nie na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osła, muła, osłomuła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy z wyjątkiem prosiąt poniżej 6 tygodni, jagniąt i koźląt poniżej 5 miesięcy powinien właściciel donieść rakarni (§ 1) najpóźniej w dniu następnym po śmierci zwierzęcia. Telefonem, telegramem albo przez gońca. Obowiązek donoszenia o wypadkach, wymienionych w ustępie 1-ym przełożonemu gminy

lub obszaru dworskiego w myśl § 4 przepisów wykonawczych do ustaw o usuwaniu zwłok zwierzęcych przez to nie upada. Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest powierzony dozór nad zwierzętami, która jako pasterz lub owcarz ma pod swą opieką bydło kilku właścicieli lub bydło jednego właściciela, które się znajduje więcej niż 24 godzin poza obszarem osady, również każda osoba przewożąca bydło. Co do zwierząt, znajdujących się pod obcą opieką, jak również co do zwierząt bezpańskich ma ten obowiązek właściciel odnośnych zagród, stajen i pastwisk. Obowiązek doniesienia upada jeżeli doniesienie zostało na czas uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie jest niepotrzebne, jeżeli bydło zostało ubite na polecenie policyjne.

W doniesieniu ma być wyszczególnione:

imię i nazwisko właściciela oraz miejsce z którego ma nastąpić odwóz zwłok zwierzęcych jako też ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3.

Skóry ze zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź wolno ściągać tylko w właściwej rakarni (§ 1). Zwłoki zwierzęce należy przekazywać wraz z skórą, sierścią i rogami do rakarni.

§ 4.

Właściciel może padlinę z prosiąt, jagniąt i koźląt poniżej 6 tygodni (z wyjątkiem niedonosków, źrebiąt i cieląt) padłe lub zabite psy, koty, zwierzynę i drób jako też części mięsa, które okazały się przy badaniu mięsa jako niezdatne do spożycia i wnętrzności nie dosięgające ogólnej wagi 50 kg, oddać przy sposobności rakarni celem usunięcia, o ile do tego sposobność się nadarza. Właściciel powinien wyżej wym. zwierzęta, mięso itp. zakopać w odpowiednich miejscach, najdalej w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, poronieniu lub przedwczesnym poronieniu.

Do zakopania należy obrać możliwie wysokie położone suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajen, studzień, wód, pastwisk i dróg publicznyck. Doły do zakopywania padliny lub części zwierząt mają być położone tak głęboko, żeby powierzchnię zwłok zwierzęcych pokrywała warstwa ziemi conajmniej 1 m grubości. Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo palać dziegciem lub innymi płynami (kwas karbolowy, kresol itp.) uniemożliwiającemi spożycie padliny.

Po wrzuceniu zwłok zwierzęcych w doł należy skopać warstwę ziemi lub trawnika, zanieczyszczone krwią lub innemi częściami padliny i zakopać wraz z padliną.

§ 5.

Starosta za porozumieniem się z Powiatowym Lekarzem Weter. może zezwolić w poszczególnych wypadkach na wyjątki z przepisów § 1 zwłaszcza wtedy, gdy dowóz zwłok zwierzęcych do rakarni nie da się wykonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacji.

W tych wypadkach musi nastąpić usunięcie zwłok zwierzęcych według postanowień § 4.

§ 6.

Postanowienia ustawy z dnia 17 czerwca 1911 r. o usuwaniu zwłok zwierzęcych (Dz. U. Rz. N. str. 248), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), rozporządzenia Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) oraz postanowienia wszystkich przepisów wykonawczych do tych ustaw wydane zatrzymują swoją moc prawną.

§ 7.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają grzywnie do 150,— zł,. a w razie niezamożności, odpowiedniej karze aresztu, o ile te przekroczenia nie podpadają pod inne postanowienia karne a zwłaszcza o usuwaniu zwłok zwierzęcych z dnia 17 czerwca 1911r. (Dz. U. R. N. str. 248) lub ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77. poz. 673) zmienione rozporządzeniem Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 1 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229 — oraz ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Pszczyna, dnia 5. lutego 1934 r.

Starosta:

(—) Dr. Jarosz.

Obwieszczenie.

Wobec pojawienia się zarazy płucnej w sąsiednich Województwach istnieje obawa zawleczenia tej zarazy na obszar Województwa Śląskiego z transportami bydła rzeźnego wzgl. hodowlanego.

Celem stłumienia tej zarazy w zarodku, zwracam uwagę pp. lekarzom weterynaryjnym jak również oglądaczom mięsa w obwodach na istniejące niebezpieczeństwo z poleceniem niezwłocznego zawiadomienia w najkrótszej drodze p. Pow. Lekarza Weterynaryjnego w Pszczynie o każdym wypadku stwierdzenia tej zarazy względnie uzasadnionego podejrzenia.

Obowiązek ten ciąży również na hodowcach.

U bydła rogatego objawy chorobowe dotyczą przewodu oddechowego (oddech utrudniony, przyspieszony, wypływ śluzowy z nosa, bolesność przy dotyku klatki piersiowej, kaszel). Bydło zarażone może przez kilku dni stanu chorobowego pić wodę, przyczem zwierzę nie zdradza chorobliwych zmian, zaraża mimo to otoczenie. —

Po otwarciu jamy piersiowej sztuki dotkniętej zarazą płucną daje się zauważyć płyn żółtawy mętny, na opłucnej zaś żółtawe złogi. Płuco na przekroju ma wygląd marmurowy.

Pszczyna, dnia 23. lutego 1934 r.

Starosta:

w z. Dr. Riess.

Kurs podkownictwa zatwierdzony reskr. Urzędu Wojew. z dnia 24. I. 34 L. Ad. III 126/1 rozpoczął się.

Ewentualne dodatkowe zgłoszenia kierować należy do kierownika kursu Dra. Zygmunta Leśniowskiego pow. lek. wet. w Pszczynie.

Pszczyna, dnia 23. lutego 1934 r.

Starosta

w z. Dr. Riess.
